

bortfalde. Thi det ærede 14de tingvalgte Medlem kan dog ganske sikkert ikke noget Øjeblik tænke sig, at han skulde faa Støtte fra Socialdemokratiet, fra det ærede 13de tingvalgte Medlem, til Virkeliggørelse af sine Planer med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne. Og endelig vil jeg sige, at Arbejdsløshedskasserne er jo selvstyrende Institutioner, Institutioner, som opstiller Forsikringsvilkaar i deres Vedtægter, som selv har i deres Haand indenfor de fastsatte Grænser at bestemme, hvad der skal ydes til Kasserne, og hvor meget de i Tilfælde af Arbejdsløsheden vil yde baade med Hensyn til Ydelsens Størrelse og med Hensyn til Tidsvarigheden, og jeg tror, Arbejdsløshedskasserne meget skal have sig frabedt, at vi paa lovgivningsmæssig Vis blander os ind i disse Vedtægter. Derfor tror jeg ikke, at det ærede 14de tingvalgte Medlems Tanker har synderlig Udsigt til at nyde Fremme.

Derimod kan det ærede 14de tingvalgte Medlem naturligvis forene sig med det ærede 13de tingvalgte Medlem, og saa kan de maaske i Fællesskab fjerne Afsnit III. Saa skal det vise sig, om de kan finde Veje til i en trang Tid at komme de ulykkeligt stillede til Hjælp, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp og er ude i fortsat Arbejdsløshed, om det kan lykkes dem saaledes, at de Byrder, der dermed vil følge for Staten og Kommunerne, som saa alene skal klare Sagen, ikke bliver for trykkende, som Tilfældet var i Aarene omkring 1920. Det var det, man gennem Afsnit III., ved Oprettelsen af Fonden, skulde hindre i Fremtiden, og det er jo faktisk lykkedes at komme igennem de vanskelige Tider, som vi siden Lovens Vedtagelse har gennemlevet, ved Hjælp af de Bestemmelser, Loven indeholder. Derfor maa jeg meget advare imod at gaa til disse Bestemmelers Ophævelse. En helt anden Sag er, at man kan forhandle om Ændringer paa visse Punkter. Jeg vil være rede til at forhandle f. Eks. om Ændringer i § 29, saaledes at der fastsættes bestemte Adgangsregler for Opnaelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Lighed med de Regler, som gjaldt før den sidst trufne Ordning med Hensyn til Adgangen til at faa udvidet Hjælp af Kassetnes Krisefond. Vi har i Indenrigsministeriet i Forstaaelse med Rigsdagsudvalget her udarbejdet ganske bestemte Regler, som er i alt Fald alle Udvalgets Medlemmer velkendte; man kunde jo tage under Overvejelse at sætte disse Bestemmelser ind i Loven, ligesom man kunde overveje, om man skulde sætte det Minimumsbeløb af

50 Millioner, som skal være til Stede i Fonden, forinden Bidraget til den kan ned sættes, ned for paa et tidligere Tidspunkt at kunne naa til Lempelser med Hensyn til Ydelser til Arbejdsløshedsfonden. Det er saadanne Spørgsmaal, jeg er rede til at overveje med Udvalget, hvis det ønskes.

Derimod tror jeg rigtignok ikke, det kan lykkes det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) paa ny at puste Liv i de saakaldte tre smaa Mænd. De har ikke mere med Virkeligheden at gøre i Dag, end da de afgik ved Døden i 1921, thi det er aldeles ikke Spørgsmaalet om, hvor mange den enkelte beskæftiger, som er bestemmende for, om hans Fag bidrager til Arbejdsløsheden, men det er i Virkeligheden helt andre Forhold, som præger Fagene, og som har fundet Udtryk i den Skala, der er opstillet for den Ydelse, som de enkelte Fag skal præstere til Fonden. Lad mig nævne — jeg har vist nævnt det tidligere her i Tinget — et Fag som Gartnerfaget. Det drives for en meget væsentlig Del ved Lærlinge. Lærlingene begynder med gunstige Vilkaar i Læretiden, det frister mange unge Mennesker, og naar de saa er udlært, afskediger man dem, hvorefter de gaar over i de arbejdsløses store Hær. Det gælder lige saa godt for den Gartner, der har 3 Lærlinge, som for den, der har 20. Eller lad os tage Smedefaget, som for en ikke uvæsentlig Del drives af Personer, der ikke har et særlig stort Antal Medhjælpere. Det drives i en væsentlig Grad ved Lærlinge, hvilket er i høj Grad bidragende til den store Arbejdsløshed, der findes netop indenfor dette Fag. Men hvorledes vil nu det ærede Medlem kunne tro, at det skulde være muligt at give en Smedemester, som har 3 Lærlinge, Fritagelse for et Bidrag til Fonden, medens den, der har 5 Lærlinge, ifalder Bidragspligt? Jeg kan godt forstaa, at man kan tjene og vise Interesse for et vist Lag af Befolkningen gennem saadanne Bestemmelser, men man rammer ikke det, som er Udtryk for Retfærd i denne Sag, gennem slike Bestemmelser.

Jeg har vist dermed omtalt de Punkter, som har været fremdraget her, og som er af væsentlig Betydning. Jeg skal sige, hvad Ændringen til § 29, 4de Stykke, som blev omtalt af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), angaar, at jeg heller ikke mener, at man gennem dette Forslag faar stoppet den Kilde til Utilfredshed med Hensyn til Beregningen af Bidraget til Fonden, som findes i visse Kredse, og særlig indenfor Landbruget. Jeg lægger derfor ikke nogen afgørende Vægt paa det For-